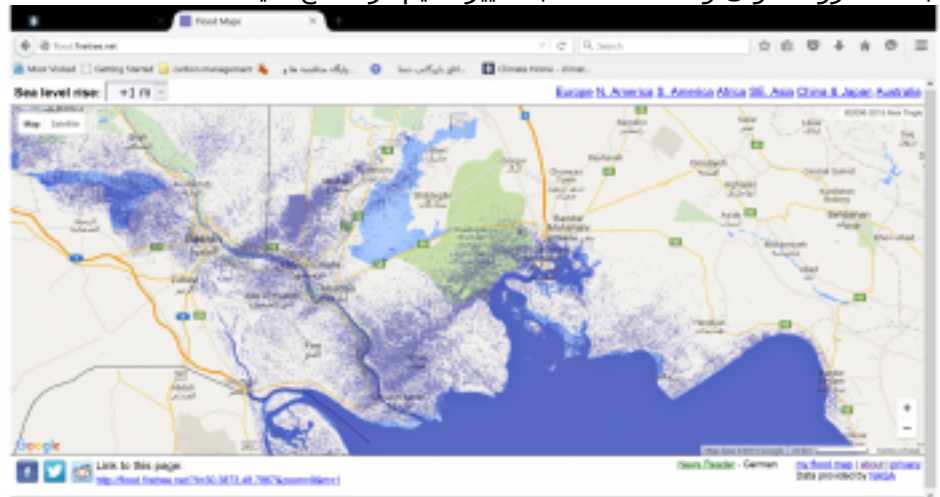


متأسفانه بسیاری از مسئولان ایران تغییر اقلیم را به عنوان یک بحران جدی درک نکرده‌اند و آن را مشکل دیگر کشورها می‌دانند. نبود مطالبه‌گری افکار عمومی نیز مسئولان را در غیرواسخگو بودن خود بی‌دغدغه کرده است.

با ادامه روند کنونی و نگاه منفعلانه به تغییر اقلیم در سطح ملی؛



در ماه ژوئن گذشته تصمیم دولت کره برای افزایش سقف تعهدات این کشور در انتشار گازهای گلخانه‌ای در سال ۲۰۳۰، با مخالفت گسترده گروه‌های زیست محیطی این کشور روبرو شد و فعالان محیط زیست کره اقدام دولت را در عقب‌نشینی از تعهدات زیست محیطی به باد انتقاد گرفتند. در ماه ژوئیه تجمع و اعتراض تعداد زیادی از فعالان تغییر اقلیم منجر به کنسل شدن ۲۲ پرواز در فرودگاه هیئترو لندن شد. معترضان در این شهر در تجمع دیگری خواستار تصمیم‌گیری برای اقدامات سختگیرانه در اجلاس بین‌المللی تغییر اقلیم پاریس شدند که در آذر ماه امسال برگزار شد.

آخیری از این دست تقریباً هر ماه در یکی از نقاط دنیا شنیده می‌شود. اعتراضات سازمان‌های مردم‌نهاد در حاشیه اجلاس کشورهای صنعتی نیز که تقریباً یکی از اخبار همیشگی این اجلاس است.

در ایران اما افکار عمومی کشور و فعالان زیست محیطی هم‌اکنون پیگیر وضعیت دو بحران محیط زیستی کشور یعنی دریاچه ارومیه و سد گتوندند. هرچند این دو مورد از اهمیت بالایی برخوردارند، اما باید از هم‌اکنون به فکر بحران آبی و البته مهم‌تری در کشور بود. تغییرات اقلیمی مهم‌ترین بحران قرن حاضر در دنیاست که پیامدهای بسیار زیادی نیز در کشور ما داشته و خواهد داشت. تغییرات آب و هوایی تأثیرات نامطلوبی در پی دارد که از آن میان می‌توان به بالآمدن سطح دریاها و اقیانوس‌ها، تهدید امنیت غذایی، تأثیر بر تنوع زیستی و زیستبوم‌ها، کاهش منابع آب، و تهدید زیرساخت‌های مربوط به اسکان، انرژی و صنعت اشاره کرد.

واقعیت امر این است که مسئله گرمایش جهانی زندگی بشر را به صورت جدی تهدید می‌کند و جالب این است که اثرات تغییر اقلیم را خود مردم ما هم‌اکنون دارند به وضوح می‌بینند. بحران خشکسالی و شرایط حاد آب و هوایی مانند باران‌های سیل‌آسا از موارد متاثر از تغییرات اقلیمی است.

از دیگر پیامدهای جدی تغییرات اقلیمی و افزایش دمای کره زمین، بالا آمدن سطح آب دریاها به علت ذوب شدن کوه‌های یخ در قطب جنوب است. ادامه روند کنونی انتشار گازهای گلخانه‌ای منجر به افزایش دمای کره زمین تا بیش از چهار درجه سانتی‌گراد می‌شود که افزایش بیش از یک متری سطح آب‌های آزاد تا سال ۲۱۰۰ از سناریوهای محتمل در این شرایط است. به طور قطع سواحل جنوبی کشور ما که به آب‌های آزاد راه دارند از این افزایش سطح آب آسیب خواهند دید. در سواحل شمالی نیز اگرچه پیش‌بینی شرایط به دلیل بسته بودن این دریاچه بسیار پیچیده است اما بسیاری از مراجع علمی شرایط مشابهی را پیش‌بینی می‌کنند. هرچند میزان بارش در سواحل جنوبی دریای خزر به دلیل تغییرات اقلیمی کاهش خواهد یافت، اما افزایش حجم آب ورودی از رود ولگا که در حدود ۸۰ درصد آب ورودی به دریای خزر را تشکیل می‌دهد به دلیل افزایش حرارت در حوزه آبریز این رود، منجر به بالا آمدن سطح آب دریای خزر خواهد شد.

در نقشه زیر که بر مبنای اطلاعات ناسا تهیه شده است، تأثیر نبود اقدام جدی برای تثبیت شرایط اقلیمی و افزایش یک متری سطح آب‌های آزاد در استان خوزستان دیده می‌شود.

به منظور مقابله با اثرات تغییرات اقلیمی، اعضای کنوانسیون بین‌المللی تغییرات آب و هوا، توافق کرده‌اند افزایش دمای زمین تا سال ۲۰۵۰ را به دمای ۲ درجه سانتی‌گراد نسبت به دوران پیش از صنعتی شدن محدود کنند. باتوجه به اینکه این تصمیم مستلزم کنترل میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای است، همه کشورهای جهان متعهد شده‌اند که برنامه خود را برای کاهش میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای در اجلاس سالانه اعضا در پاریس ارائه کنند و یک مکانیسم مشخص را برای متعهد کردن تمامی

کشورها تعیین کنند.

در این میان اما به نظر می‌رسد متاسفانه بسیاری از مسئولان ایران تغییر اقلیم را به عنوان یک بحران جدی درک نکرده‌اند و آن را مشکل دیگر کشورها می‌دانند. نبود مطالبه‌گری افکار عمومی نیز مسئولان را در غیریاسخگو بودن خود بی‌دغدغه کرده است. به عنوان نمونه اگرچه ۹ مهرماه آخرین مهلت کشورها برای ارائه برنامه کاهش انتشار خود در قالب مدرکی به نام برنامه اقدام ملی یا INDC بود، اما تا این تاریخ ایران هنوز برنامه خود را به صورت رسمی ارائه نکرده است.

باتوجه به اینکه ایران دهمین کشور منتشرکننده گازهای گلخانه‌ای است جامعه جهانی منتظر ارائه برنامه و میزان تعهدات کاهش انتشار کشور ماست. وقتی که ایران در ارائه برنامه خود به زمان‌بندی توافق شده پایبند نبوده است جامعه جهانی به ملزم بودن ایران به تعهدات کاهش انتشار نیز به دیده تردید خواهد نگریست.

ایران خود از کشورهایی است که آسیب زیادی از تغییر اقلیم دیده است و خواهد دید، لذا لازم است که این موضوع از اولویت بسیار بالاتری در تصمیم‌گیری‌های دولت و سیاستگذاران کشور برخوردار باشد. نمایندگان مجلس بد نیست در کنار تذکرات متعدد شفاهی و کتبی به دولتمردان، درباره این بحران واقعی و نبود برنامه‌ریزی و تلاش جدی از سوی مسئولان نیز تذکری دهند.

متاسفانه با ادامه روند کنونی و نگاه منفعلانه به تغییر اقلیم در سطح ملی و در سطح مذاکرات بین‌المللی شاهد بحران‌های بسیار جدی در کشور خواهیم بود و باید به تدریج با تمدن جنوب خوزستان و حاشیه خزر خداحافظی کنیم.

منبع/ سلامانه

برچسب ها: [محیط زیست](#) [1]